

lunt i det, ogsaa paa Flæsket, er sikkert, saa vi have ikke noget at skele til hinanden for; den Sag kunne vi ganske rolig lade ligge. Saa kom det ærede Medlem for Assens det ærede Medlem for Slagelse (Køedt) til Hjælp. Det var pænt i og for sig, det skal jeg ikke nægte; men jeg synes, det kunde have været sparet. Det ærede Medlem for Slagelse kan nok klare for sig selv; den Alliance kunde derfor have været undgaaet. Men jeg vil sige, at det var slet ikke min Hensigt med de Bemærkninger, jeg gjorde overfor det ærede Medlem for Slagelse, at jeg, som det ærede Medlem for Assens havde forstaaet det, vilde sige ham noget ubehageligt eller nedsettende; det laa ikke i mine Ord.

Det ærede Medlem for Assens gjorde saa en Konklusion over for mig, som i hans Tanske just ikke skulde være nogen Kompliment, idet han sagde, at jeg var hverken Poet eller Politiker. Det ærede Medlem skulde dog være en lille Smule forsigtig i sine Slutninger; det klæder alle Mennesker godt, især en Politiker. Det kunde jo være, at jeg er saa beskeden og tilbageholden, at det ærede Medlem, naar jeg en Gang er af Dage, kan opdage nogle store poetiske Papirer, som jeg har gemt i en Skuffe af bare Beskedenhed. De komme maaske frem en Gang, og dersom det ærede Medlem overlever mig, faar han at se, hvor meget det er. Det kan godt være, at der ingen Ting er; men paa det Punkt ved det ærede Medlem ikke Besked. Hvor meget han ved om det andet, skal jeg foreløbig ikke sige noget om; men et vil jeg sige, og det er, at den Lirumlarum-Politik, som det ærede Medlem har været med til at føre, er ikke af den Beskaffenhed, at jeg eller nogen anden kunde lære noget af ham. Havde jeg ikke politisk Forstand før, havde jeg i det mindste ikke kunnet lære noget af den Politik, han og hans Meningsfæller have ført. Jeg mindes, at jeg for nogle Aar siden læste en Tale, som det ærede Medlem havde holdt over en meget berømt Skolemand, og i den Tale sagde det ærede Medlem: Han, her ligger, det var en Mand; desværre have vi kun faa af dem, de fleste ere Mandfolk. Jeg tænker, at det ærede Medlem den Gang havde tænkt lidt paa sig selv, det var et Anfald af Beskedenhed, der var kommet over ham i det Øjeblik. Naar jeg nu gør opmærksom paa det, saa bliver det ærede Medlem vred, og naar han saa faar Ordet, siger han vist: Det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds, er hverken en

Mand eller et Mandfolk. Og hvis han vil sige det, tænker jeg, at vi andre dog ere enige om, at der gik han for vidt, at der havde det ærede Medlem overskredet Grænsen for det sande og tilladelige; men det kommer der ud af, naar man er for rask til at drage Slutninger.

Det ærede Medlem for Slagelse (Køedt) er her jo ikke i Dag, og de Bemærkninger, jeg vil gøre, ere heller ikke af den Beskaffenhed, at det i Grunden betyder noget, om han er her eller ej. Vi ere jo i det heldige Tilfælde, at hvad vi sige, bliver refereret. Det ærede Medlem syntes ikke om, at jeg vilde have ham draget ned; han vilde have mig højere op. Ja, det er, som man ser derpaa. Der kan være Tilfælde, hvor det kan være meget rigtigt og nødvendigt, at man siger: Højere op, min Ven! Men Situationen kan ogsaa være en saadan, at det kan være nødvendigt at sige: Gaa nedad! Jeg mindes saaledes, at min gamle Moder — og det var en gammel, fornuftig Moder — sagde til mig: „Hør, min Dreng, naar du gaar hjemmefra ud i Verden, vær da flittig, arbejdsom og energisk, søg at erhverve dig mange Kundskaber, og tilvend dig megen Energi, saa at du kan blive et dygtigt Menneske“. Det sige vel de fleste Mødre, men min Moder sagde tillige: „Vær ydmyg og beskeden“. Det er noget, som det nok er værd at lægge Mærke til. De fleste Mennesker have vistnok Anledning til at lægge sig det paa Sinde, ikke mindst Politikere. Det er vist ikke saa overflødig at minde dem derom, at vi give hinanden et godt Raad. Der er mange Mennesker, der mene, at naar de saaledes leve højt paa deres Storhedstanker, saa er det en rigtig Paradehest, en rigtig Durkløber, der kan bære dem gennem Verden, og saa er det ofte, at de komme til at opdage, naar de have redet lidt, at det er et rent Udgangsøg. Det er derfor slet ikke af Vejen at sige til det ærede Medlem for Slagelse: Lad os komme lidt ned! Det ærede Medlem er lidt for højt oppe. Jeg sagde det ikke for at fornærme det ærede Medlem. Jeg tror, det turde være en Kendsgerning. Jeg vilde ønske, at en Del af den Virak, der er ofret paa det ærede Medlem, var bleven fordelt paa det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (Bertelsen), det ærede Medlem for Bælum (J. H. Jensen) og maaske det ærede Medlem for Vonsild (Jessen). Det vilde maaske passe lidt bedre. Hvis det var sket til en Begyndelse, vilde de ærede Medlemmer, som nu maaske